UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s[an]cto Thoma aq[ui]nate. ser.xxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

ad fidem ꝯuertit. Itē demōes expellebat et ad infernū mittebat. Itē quādaz potionē toxicatā totā bibit: ⁊ nullā leſionē intulit: iuxta illud Mar. vlti. Et ſi mortiferuz quid bi. nō eis nocebit ¶ Quarto cōmendat̄ de cōſtantie firmitate dū dicit̄. Vir. i. virilis Dic hic martyriū qđ multipl'r legit̄. Alicubi em̄ legit̄ ꝙ ī pace ꝗeuit. Alibi ꝙ fune ad collū miſſo ꝑ ciuitatē ſit tractus. Alibi ꝙ fuit lapidatꝰ ⁊ ſecuri excerebratus. Suppōnēdo tū̄ ꝙ ad deuz migrauerit ꝑ viam martyrij. poſſumꝰ iſta cōcordare (ſm frēm Jacobū de voragine in ſermone ſuo huius feſti) et dicere ꝙ ꝑmo per ciuitatē tractꝰ fuit deinde crucifixus ⁊ ibi ſtans in cruce lapidatꝰ ⁊ ſecuri percuſſus. Deo gratias Amen.

¶ In feſto ſctī Thome de aquino doctore angelici ordinis p̄dicatorum. Ser. XXIX.

Antecedebat me iſta ſapientia. Sap̄. vij. Et in epiſtola huius feſti ¶ Pro fundamēto ſermonis qui eſt de ſctō Thoma de aquino/ qui in iſto mūdo elegit vitā ꝯtēplatiuam/ orit̄ thologicalis queſtio ¶ Querit̄: vtꝝ vita ꝯtēplatiua quā ſapia regit potior ſit actiua ⁊ melior quā ſcia dirigit: Arguit̄ ꝙ nō. Oē bonuz tanto meliꝰ q̄nto cōmuniꝰ: ſʒ vita actiua cōmunior ē ꝗ̄ vita cōtēplatiua: ergo extat potior ⁊ melior. maior patet: q: bonū cōmune diuiniꝰ bono ꝓprio eſt. Phs. j. eth. Bonū gentis diuiniꝰ eſt bono vniꝰ hois. Minor ꝓbat̄. vita ꝯtēplatiua hn̄ti ſoli ſe extēdit: actiua vero ad ciues. igit̄. In oppoſitū hʒ. Luc̄. x. Maria optimā ꝑtē elegit que nō auferet̄ ab ea. habet̄ Math. xvj. Si quis vult poſt me venire abneget ſemetipm̄ ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat̄ me. habet̄. Luc̄. vj. Beati pauperes ſpū qm̄ veſtrū eſt regnū dei. In quibꝫ dictis intelligit̄ ꝺ vita cōtēplatiua: ꝗ vita contēplatiua quā ſapiētia regit potior ē actiua: ⁊ melior quā ſcia dirigit. et ſic q̄ſtio manet ꝑ vtraqꝫ ꝑte dubia. Ad q̄ſtionē reſpōdēdū ē ſm Tho. ij. ij. q. clxxv. et ſm Guil. vorilionē ſuꝑ. iij. ſen. di. xxxv. ꝙ vita cōtēplatiua quā ſapiētia regit. ſ. ingreſſus religiōis potior eſt ⁊ melior ꝗ̄ vita actiua quā ſciētia dirigit: hoc ꝓpter tria.

Primo ꝓpter ſecuritatē
Scđo ꝓpter acceptionē diuinā.
Tertio ꝓpter p̄miationē.

¶ Primo ꝓpter ſecuritatē: quia ſic̄ ſecuriꝰ ⁊ meliꝰ ē eē ī portu maris ꝗ̄ ī mari. ſic ſecuriꝰ eſt eē in religione ꝗ̄ in ſeculo ¶ Secūdo ꝓpter acceptionē diuinā. ille ꝗ plura donat magis eſt acceptus alicui ꝗ̄ ille ꝗ minora dat. Sed ille ꝗ eligit vitā cōtēplatiuā religionez ingrediendo dat magis deo ꝗ̄ ille ꝗ elegit hāc vitā actiuaz: ꝗa ex toto dat bona ſua et ſeipm̄. igit̄. Anſelmꝰ in libro de ſilitudinibꝫ. Qui dat arborē et fructum plus dat: ꝗ̄ qui dat ſolum fructum et non arborē: ſequitur. ¶ Tertio propter maiorē premiationem naz per ingreſſum religiōis cōſequitur quis remiſſionez oim pecatorū. Nā habet̄ Eccleſiaſtici xliiij. de Enoch. ꝗ ad h̄ laborauit vt deo placeret et in paradiſuz tranſlatꝰ eſt. ſequit̄. de iſta em̄ materia Vorolio pōit tres ꝯcluſiōes. Prima ē vita ſpūalis hois: in actiuā ⁊ cōtēplatiuā ſufficientiſſime diuiſa eſt. Inter quas contēplatiua eſt melior. Secunda ē vita ꝯtēplatiua quā ſapiētie donū dirigit potius in affectu ꝗ̄ in intellectu conſiſtit. Tertia eſt vita actiua ſciētie ordinata ſic aſpicit ad ꝓximū: vt contēplatiue non repugnet. quibꝫ cōcludit̄ vitaz contēplatiuā meliorē eſſe ꝗ̄ actiuā. Et ad argumētū dicitur ꝙ licet actiua ſit cōmunior ꝗ̄ contēplatiua: hoc nō eſt ex defectu contemplatiue: ſʒ ciuiū/ ꝗ ad eius altitudinē ꝑtingere nequeūt. iđ argumētū cōcludit̄. Ideo be. Thomas illā vitam eligendo ſapiētiā habuit. Iuxta verba p̄aſſumpta. antedebat ⁊ ſic de alijs. ¶ Pro declaratiōe recipio ꝓ regula generali in ſctā theologia ꝙ qn̄ deus voluit mittere aliquē ſanctū ꝓ generali mūdi illuminatiōe ſeu reformatiōe: conſueuit diuina ꝓuidētia ipm̄ ſctm̄ ꝑmo oſtēdere vel verbo ꝓphali vel ſigno diuinali: ⁊ hoc ſtatim declarabit̄ in ꝗlibet ſtatu mundi: ſiue ī lege nāe: ſiue ſcꝑture: ſiue gr̄e. Et ſic patet ꝙ triplex eſt ſtatus mūdi. Primꝰ eſt ſtatus legis nature. Secūdus ſcripture. Tertius gratie. Primo patet dicta regula ī ſtatu legis nature ꝗ dicit̄ lex nature: q: hoies tunc gubernabāt ſe ſm rationē naturalē: nō habētes legē ſcriptā in co-

dicib⁹ ſed i cordib⁹ ſuis q̃ dicit lex nature:
ſm quã ſe gubernabãt: iuxta illud. Ro. ij.
Et durauit vſq3 ad Moyſez ⁊c̃. Et trãſ/
actis mille et q̃ngentis ãnis cũ multipica
rẽtur pctã in terra. deꝯ voluit mittere vnũ
hoiem ad illuminãdũ ⁊ reformãdũ mũdũ
ſc3 Noe qui. c. ãnis p̃dicauit penitẽtiã tam
diu etiã durauit fabricatio arce. q2 diluui
um inſtabat: ⁊ tanta fuit malitia hoim: ꝙ
infra centũ annos/ nõ cõuertit niſi. vij. ꝑ/
ſonas. ſ. vxorẽ ſuã ⁊ tres filios ſuos. ⁊ filio
orũ vxores. tamẽ anteq3 ipm mitteret deꝯ
p̃mõſtrauit ipſum v̄bo ꝓphali. Dicẽte pa
tre ipius Noe in ipoſitione nois. Iſte cõ/
ſolabit nos ab opib⁹ ⁊ laborib⁹ manuũ no
ſtrarũ i terra/ cui male dixit dñs Gen̄. v.
Et iudei qui ſolũ vadũt ad lr̃am exponũt
iſtam conſolationem fuiſſe: q2 Noe primꝯ
inuenit: ꝙ terra coleret cũ aialib⁹ aran/
do ⁊c̃ Litteralis eſt expoſitio. Sed ſpũa/
lis ẽ: ꝙ Noe cõſolaret eos dupl'r. Primo
p̃dicãdo ſpaciũ pnie. c. annis ex parte dei.
Scdo ꝓmittẽdo veniã d̃ pctis ſi vellẽt cõ
uerti ⁊c̃. Scdo patet dicta regula in lege
ſcripture. ſc3 tpe Moyſi: q2 lex nature non
ſufficiebat. Iſto ergo tpe deus volẽs mit
tere Moyſem p̃monſtrauit ipm nõ verbo
ꝓphali: ſed ſigno diuinali. ſc3. qñ exñs pue
rulus depoſuit coronam de capite Phara
onis ⁊c̃. Nota quõ ad expimentũ innocen
tie ſue poſuit ſibi carbonẽ ignitũ in ore ⁊c̃.
ꝓpter qđ ipe dicebat dño. Domine nõ ſum
eloquẽs ab heri ⁊ nudius tertius et impe
ditioris et tardioris lingue ſum Exo. iiij.
dicũt. Glo. ꝙ illa deiectio corone fuit ſig
nũ diuinũ. ſ. ꝙ ipe Moyſes eſſet futurus
deſtructor Pharaonis et regni ſui. ⁊ refor
mator populi iſrael. Carbo ignitus ſigni/
ficabat legẽ quã deus in forma ignis ſibi
tradidit: ⁊ ipſe Moyſes ore ſuo ꝑplo ex/
poſuit ⁊ publicauit. Tertio patet dicta re
gula i lege gr̃e vt pat3 in Jo. bap. quẽ deꝯ
volens mittere vt omnes crederent ꝑ il/
lũ Jo. j. Prenunciauit per angelũ dicens
Ne timeas Zacharia et cetera. Et vxor
tua pariet tibi filiũ ⁊c̃. Luc̃. j. Item p̃nũci
auit eũ deus ſigno diuino: qñ ſalutãte vir
gine Helizabet. Exultauit infans in vte
ro matris Luc̃. j. Et ſic patet regula theo
logie de qua ſupra Et cõfirmat per textũ
ius canonici in. c. Cum ex iniuncto. de he

reticis. vbi d2: ꝙ qui dicit ſe miſſum/ a deo
oportet: ꝙ aſtruat illam inuiſibilẽ miſſio/
nẽ: vel ꝑ opationez miraculi: ſicut legit de
Moyſe. Exo. vij. Vel ꝑ ſcripture teſtimo
niũ ſpeciale ſicut Jo. ba. ⁊c̃. declara. Mõ
ad ꝓpoſitũ deꝯ miſit ſpãlit ſctm̃ Thomã.
ad illuminãdũ ⁊ informandũ mũdum ex
vite ſctitate ⁊ ſcientie claritate. Dices tu
⁊ nonne prius deus miſerat alios ſanctos
docto. ſ. Hiero. Auguſt. ⁊c̃. Pro reſpõſio/
ne nota: ꝙ doc. theologi ſunt i triplici gra
du. Quidã em̃ habuerũt magnã auctori/
tatẽ ex amiſſione dei. ⁊ etiã ex ſigillo bone
vite: ſed nõ habuerũt claritatem vt apli:
euãgeliſte: q2 ad intelligẽdũ eos ſunt ne/
ceſſarie gloſe ⁊ poſtille. intm̃: ꝙ d̃ dict; eo
rũ heretici receperũt auctoritatẽ ⁊c̃. Qui/
dã v̄o doc. fuerũt habentes claritatẽ ſcie:
q2 clare poſuerũt ſcia3 ꝑ diſtinctiões/ arti
culos ⁊ argumẽta ⁊c̃. ſed nõ habuerũt ma
gnã auctoritatez vl' ex defectu ſigilli bone
vite: vel q2 ſi fuerũt bone vite nõ ſunt ca/
nonizati ⁊c̃. In hoc tertio gradu eſt beatꝯ
Tho. ⁊c̃ qui fuit magne auctoritat; ꝓpter
vite ſctitatem et magne claritatis intm̃: ꝙ
ml'tas q̃ſtões olim idetermiatas ab Aug.
⁊ alijs: i. pe determinauit. Itẽ in multis i
quib⁹ Aug. ⁊ Hiero. vident diſcordare cõ
cordauit ⁊c̃ Mõ ergo volens deꝯ ſeruare
dictã regulã: anteq3 mitteret ſctm̃ Thom̃.
demõſtrauit ipm verbo ꝓphico. ſicut Jo.
ba. Noe. Et ſigno diuino ſicut Moyſem.
Pro p̃mo dicat quõ ille ſctũs heremita re
bonꝯ ⁊ noie p̃nũciauit eu3 matri. ſ. Tho.
⁊c̃. Et etiã nomẽ Thomas. i. abyſſus ſcie.
⁊c̃. Item oñdit eũ ꝑ ſignũ diuinũ. Nã qñ
fuit natus ⁊ eſſet etatis vnꝯ anni nutrix
inueuit in manu ſua cartã ſalutatiõẽ an
gelicã cõtinẽtem ⁊c̃. ⁊ nunq3 fuit ſcitũ vñ
illã cartã habuerit. et intellexit eiꝯ mater
q̃ erat multũ ſpũal': ꝙ ſibi fuit miſſa a vir
gine Maria ⁊c̃. Magnũ fuit ſignu3 ſcie
ſue ſctitatis cuius fundamẽtũ et p̃ncipiũ
eſt filij dei incarnatio. Ideo de ſcia ſua di
xit thema. Antecedebat me. ſ. per verbum
ꝓphale ⁊ ſignum diuinale. Iſta ſapia quã
habuit ꝓ mũdi illuminatõe ⁊ reformatõe.
Patet thema. Nota ꝙ quattuor ſũt ſigna
ſeu effectus proprij vere ſapie: que omnia
fuerunt in beato Thoma.

Primũ ſignũ: eſt vitã ſ ꝓpria3 ad finẽ de

bitum ordinare.
Scdʒ ē dei offenſaʒ totꝫ virib⁹ euitare.
Tertiū eſt pfectam doctrinā indoctis
proximis demonſtrare. (pſeuerare
Quartū ē vſqʒ ad morteʒ in bona vita
¶ Dico pmo ⁊c̄. Finis nr̄ eſt intelligere ⁊
amare deū. Vn̄ magiſter in.ij.ſentē. Fecit
de⁹ rōnalē creaturā vt ſūmū bonū intelli
geret. Vn̄ dicit ip̄e de⁹ Apoc.vlti. Ego
ſum alpha ⁊ o:principiū ⁊ finis. Ad ip̄m
ergo debem⁹ ordinare finē: et tūc ē ſapiēs
hō. Nō aūt eſt finis vr̄ iſte mūdus:qr Nō
habem⁹ hic manētē ciuitatē: ſed fu.inq̄.
Heb.vlti. Et iō q̄ ordinat vitā ſuā ad cō/
gregādū diuitias:honores ⁊c̄. iſipiēs ē. No
ta ꝙ finis hoim hodie ē mūd⁹. ⁊ ad hūc fi/
nē ordināt oia. Dic de mittētib⁹ filios ad
ſtudiū iuris ciuil': vt habeāt honores:vel
canonici vt habeāt dignitates .ep̄at⁹ ⁊c̄.
Sed tandem finis iſtoꝝ eſt interit⁹ ⁊ pdi
tio:qr cū manib⁹ vacuis recedūt de mun/
do. Sap̄.iij. Infelix et vana ſpes illorū et
labores ſine fructu et inutilia operaa eoꝝ.
Ergo. Quicq̄d agis prudent' agas/⁊ re/
ſpice finem. Nota hic quō oēs hoies mun
di tam religioſi q̄ʒ clerici q̄ʒ laici debent or
dinare oia opa ſua ad finē dei: ⁊ ſic multa
opa eſſent meritoria q̄ nō ſunt ꝑpter de fe/
ctū finis. Dic practice d̄ opibus religioſo
rū:clericoꝝ:et laicoꝝ ꝑut expedit: ⁊ iſtō ē
ſignū magnū vere ſapie. Ideo dicit Apl's
j.Coꝝ.x. Siue manducatis/ſiue bibitis/
vel aliud q̄d facitꝫ oia in gloriā dei facite.
Item Aug.ix.de ciui.dei,ca.xxj. Non eſt
inquit vera ſapia q̄ intētionē ſuā in his q̄
prudent' diſcernit gerit fortiter cohibet tē/
peranti⁹:iuſteqʒ diſtribuit:nō ad illū diri/
git finē. Vbi deus erit oia in oib⁹ eternita
te certa/pace perfecta ⁊c̄. Dic vt expedit.
Iſtud ſignū ſapie fuit in.ſ.Tho.qr ordina
uit vitam ſuā ad finē debituʒ ⁊c̄. Dic quō
mater ſua ſciens ⁊ recordās de verbis he/
remite tradidit ip̄m lr̄is imbuēdū ⁊c̄. Dic
quomō pfecit in breui adeo ꝙ in xij. anno
nō habebat parē in ſtudio: ⁊ tūc fecit falla
cias ⁊c̄. Item quando debebat ſtudere ⁊c̄.
Primo ponebat ſe in orōne ⁊c̄. Vn̄ cū ſe/
mel diſputaret q̄dam deuot⁹ religioſus cō
ſiderans et admirās tātam ſapiaʒ in pue/
ro ſubito vidit radios ſplendoris ab ei⁹ fa/
cie pcedere, ⁊ totū mūdū illumiare. Poſt/
modū aūt volēs ſtudere in theologia ⁊ vo
lens finē p̄dictū ꝯſequi.ſ.itelligēdi ⁊ amā
di deū elegit mediū ꝯueniēs et ꝯgruū ad
illi⁹ finis acq̄ſitionē. Mediū aūt maxie cō
grū ē religio:iō itrauit ordinē p̄dicatoꝝ in
q̄ ordine maxie itelligit' ⁊ diligit' de⁹. Dic
modū ⁊ hiſtoriā ⁊c̄. Ecce quō ordiauit vi/
tā ſuā ad ſeruitū dei:nō ad tꝑalia.ſ. hono/
res:dignitates/diuitias ⁊c̄. Et pōt dicere
illō. Optaui ⁊ dat⁹ eſt mihi ſenſ⁹. Et iuo
caui ⁊ venit i me ſpūs ſapie et p̄poſui illā
regnis ⁊ ſedib⁹: ⁊ diuitias nihil eſſe dixit i
ꝯpatiōe illi⁹:qm̄ oē auꝝ icōpatiōe illi⁹ ha
rena eſt exigua ⁊ tāq̄ʒ lutū extimabit' argē
tū i cōſpectu illi⁹. Sap̄.vij. Nota dat⁹ ē
mihi ſēſ⁹.ſ.ad itelligēdū phiaʒ. ſpūs ſapie
.ſ.theologie. Regnis.i. dn̄ijs tꝑalib⁹. Et
ſedib⁹.i.eccl'iaſticꝫ dignitatib⁹. Et nota ꝙ
d̄r. Dat⁹ ē mihi ⁊c̄. Nā ipſe met dixit ſocio
ſuo ſecrete ⁊ papa refert i canoniſatōe ſua.
ꝙ pl⁹ habuit d̄ ſcia a d̄o ifundēte q̄ʒ inge/
nio ꝑp̄o ſtudēdo. ⁊ pʒ p̄mū ſignū ¶ Dico
ſcd̄o ⁊c̄. Dei offenſaʒ totꝫ virib⁹ decliare:
al's n̄ eēt hō ſapiēs:qr ſapia ⁊ pcā n̄ p̄nt ſil'
ſtare. In maliuolā aiaʒ n̄ introibit ſapia:
nec habi.i cor.ſubdito pctis. Sap̄.j. Sed
ſcia ſic.imo ē occaſio pctōꝝ. Scia em̄ iflat
j.Coꝝ.viij. Nota exm̄ de ſpeculo macl'ato
⁊ imūdo/i q̄ nō itrat imago ⁊c̄. Beatus
Tho.hūit iſtū ſignū ſapie:nō ſolū vitauit
pctā:qr nūq̄ʒ peccauit mortal'r: ſʒ ēt vita/
bat illa q̄ ipedirent ꝟtutes ⁊c̄. Dic primo
quō mr̄ ſua venit Neapoli vt videret euʒ
⁊c̄. Dic quō frēs ei⁹ carnales q̄ ſtabāt i cu
ria ipatorꝫ Federici idignati ſūt audiētes
ingreſſū ei⁹ ad religiōeʒ mēdicantiū: ⁊ di
cebāt ſic ſolēt dicere hodie. Si fr̄ nr̄ volu/
iſſet eē cleric⁹ potuiſſʒ epiſcopari:vl' i mo
nach⁹ pcurauiſſem⁹ ſibi magnā abbatiaʒ
⁊c̄. Sʒ nūc qr itrauit i ordieʒ mēdicātiū i
dedec⁹ nr̄ʒ ⁊c̄. Iō ꝑcurauerūt iſidias i via
⁊c̄. Dic hiſtoriam ⁊c̄. Dic quō poſuerūt
eū in turri. Itē quō miſerūt ei mlierez ⁊c̄.
Cū eēt tūc b. Tho.iuuenis,xv.vl'.xvj.an/
noꝝ ⁊c̄. Dic de cinglo caſtitatꝫ. Dic quō
iſtruxit ſorores ſuas ⁊ ꝯūtit eas ad religio
nē ⁊c̄. Si g̊ ſapia vera eſt vitare pctā:et
beatus Thomas vitauit peccata:ergo ve
re fuit ſapiēs: ⁊ pōt de eo dici. Cor ſapiēs
⁊ itelligibile abſtiebat ſe a pctis: ⁊ i opib⁹
iuſtitie ſucceſſ⁹ habebit Ecc̄.iij. ſucceſſ⁹.i.
pfect⁹ vl' augmētū. ¶ Dico. tr̄io. ⁊c̄. Per
fectā doctrinā idoctꝫ demōſtrare.ſ. ꝟbo ⁊

exēplo et iſta ē ꝑfecta doctrina :ſicut ꝑdi-
cator nunq̄ꝫ faceret bonos diſcipulos ſi ſo
lo verbo doceret ꝛc̄.ſed etiam exēplo: Ita
ꝑdicator ē pictor q̄ pingit q̄nq̄ꝫ imaginem
pr̄iarchaꝝ/quādo ꝑdicat de miſericordia.
ꝛ prophetaꝝ/quādo dicit de deuotione.ꝛ
apoſtoloꝝ q̄n de charitate .ꝛ martyrū: q̄n
de patiētia ꝛc̄. Iō debet in exemplo ꝑdica
re. Ideo dt ſcriptura. Uir ſapiens erudit:
et fructus ſenſus illius fideles ſunt. Eccī.
xxxvij. Nota. Erudit:ſcilicꝫ verbo doctri-
nali .ꝛ fruct⁹ ꝛc̄.id eſt opa ꝯcordantia ver
bis ꝛc̄. Iſtud ſignuꝫ habuit ſanct⁹ Tho-
mas. Hic p̄mo hic quomodo acq̄ſiuit ſci-
entiā ꝛ quomodo vocabatur a ſtudētibus
bos mutus ꝛc̄.quia exemplo p̄mo ꝑdica-
uit aliꝭs quō diligēda eſſet ſapientia . Naꝫ
ipſe maxime dilexit eā.intātū ꝙ amore il-
lius ſtatim rapiebat̄. Docuit humilitateꝫ
exemplo. Nota hic q̄n fuit ductus a quo-
dā fratre cōuerſo ad emendū piſces. Nota
hic de fiſtula i tibia ꝛc̄. Et rapt⁹ nō ſenſit
cauteria. Itē ꝺ cādela que cōbuſſit ſibi di
gitos ꝛ nihil ſenſit cū legeret librū Boe-
tij ꝺ trinitate ꝛc̄. Itē q̄n ad ꝑces ſororꝫ iuit
ad ei⁹ caſtrū.ꝛ i camera fuiſſet rapt⁹ in cō
templatione :ꝛ ſoror credens ip̄m mortuū
qꝛ nō reſpondebat.incepit clamare:ſed ſo-
cius fecit eā tacere dicēs ſibi ſuā cōſuetudi
ꝛc̄. Et ſic ſtetit rapt⁹ ꝑ triduū/exēplo Pau
li.et tertia die dixit ſoci⁹ hoc nimis eſt. Et
ip̄e cuꝫ ſorore clamādo magiſter Thoma
ꝛc̄. Reduxerūt eū ad ſe. Quib⁹ dixit Par-
cat vob de⁹. Tā bonū prādiū abſtulitꝫ mi
hi ꝛc̄. Itē fratres obſeruātes eū orantē vi-
derūt aliquotiēs ip̄m eleuatuꝫ a terra ꝛc̄.
Secus de nobis qui in orōne cogitamus
de coquina ꝛc̄. Corpus qd̄ corrūpit̄ aggra
uat aiam ꝛc̄. Sap̄.ix. Itē apparebāt ſibi
interdū aīe de purgatorio et etiā ſancti ꝛc̄.
Hic de magiſtro Romano quē ip̄e dimi-
ſerat Pariſi⁹ vt regeret ſcholas ſuas quā-
do iuit Neapolim:q̄ mortu⁹ fuit neſciente
ſancto Thoma:et cuꝫ oraret apparuit ſibi
aīa eius dicēs:ꝙ fuerat.xv.dieb⁹ in purga
torio ꝓpt̄ negligētiā quā habuit in q̄dam
teſtamenti executione ſibi ab ep̄o cōmiſſa
ꝛc̄. Hic cōtra executores ꝛ heredes ꝛc̄. A
quo btūs Tho. q̄ſiuit multa dubia de ſta-
tu ſuo ꝛ ꝺ ſcia ſi placebat deo: ꝛ dixit ꝙ ſic.
et cōtinuaret quia magna gloria erat ſibi
parata.multas etiā alias.queſt.queſiuit ꝛ
ad oēs reſpōdit. Dicat̄ ēt de ſorore ſua de-
functa q̄ apparēs ſibi: dixit ꝙ erat in pur-
gatorio ꝓpter ornat⁹ ꝛ picturas ꝛc̄. Et pe-
tijt ab eo ſuffragia: que ab eo adiuta ite-
rū apparuit ſibi regratiās ꝛc̄. Qui etiā q̄ſi-
uit ab ea de ſua vita ꝛ ſtatu ꝛc̄. Nota in q̄
dubio ſeu timore viuebant ſcti:quanto ma
gꝫ nos ꝛc̄. Itē cū ſemel oraſſet ꝑ fratre ſuo
ab impatore interfecto ꝑ defenſione eccle
ſie.ꝛc̄ Hic hiſtoriā ꝛc̄ Patet ḡ de eius vita
ſp̄uali. Modo videam⁹ de eius doctrina
celeſtiali. Q̄ncūq̄ꝫ volebat diſputare/ſcri-
bere/ſeu dictare:recurrebat ad orationeꝫ.
Itē q̄n ſibi dubia occurrebāt ſtati ab an-
gelo vel a Petro ꝛ Paulo ei viſibilit̄ appa
rētib⁹ de dubijs certificabatur. Semel ap
paruit ſibi v̄go cū filio in brachijs: q̄ ait fi
lio. Fili ꝺclaretꝫ ſibi h̄ dubiū. Itē.ꝺ crucifi
xo ſibi loquēte ꝛc̄. Ideo nullus debꝫ dubi
tare de ei⁹ doctrina ꝛc̄. Ideo libri ei⁹ ſunt
ita ꝑ totuꝫ mūdum multiplicati. Ideo de
ipſo cantat̄ hodie. Ipſe tāq̄ꝫ imbres emit
tet eloquia ſapie ſue.ſ.quātū ad doctrinaꝫ
ſp̄ualē:palā faciet diſciplinā doctrīe ſue.ſ.
quātū ad vitā ſp̄ualē. Collaudabūt mul-
ti ſapiaꝫ ei⁹ ꝛ vſq̄ꝫ i ſeculū n̄ delebit̄. Eccī.
xxxix. ¶ Dico quarto ꝑſeuerare ꝛc̄. Si-
militudo detur de peregrināti⁹b Romam
pro indulgētijs:et q̄n eſſent iuxta portam
vrbis Rome/rediret ꝛc̄. Sic multi incipi
unt ꝑegrinare viā bonā euntes ad ꝑadiſū:
ꝛ q̄n ſūt ꝓpe portā/redeūt retro ꝑ pctā ꝛc̄.i.
ſipiētes ſūt hm̄ōi. Sꝫ ſapia v̄a ē ꝑſeuerare
ꝛc̄. Sapiaꝫ nō vincit malitia. Ratio:att-
tigit ei a fine vſq̄ꝫ ad finem fortit̄:et diſpo-
nit oīa ſuauit̄. Sap̄.vij.ꝛ viij.c. Nota a fi
ne.ſcꝫ itentionali quia intentio ē vn⁹ finis
id eſt vnus terminus ſcilicet a q̊ in opera-
tione:quia eſt principium: Uſq̄ꝫ ad fineꝫ
.ſ.executionis:quia quod eſt vltimū in exe
cutione eſt primum in intentiōe. Sic fe-
cit beatus Tho.qui vſq̄ꝫ ad mortem per-
ſeuerauit ꝛc̄. Dicat̄ quō vocatus ad cōcili
um.dū eſſet in via declinauit ad monaſte-
riū foſſe noue.et ibi mortu⁹ eſt ꝛc̄. Et quō
apparuit cometa. Nota de reuelatione fa-
cta fratri Alberto de Brixia: cui apparu-
erunt ſanctus Auguſt.ꝛ ſanct⁹ Tho.ꝛc̄.
vt in.ix. R̄nſorio cantatur. Ideo perſeue-
rem⁹ exēplo ſuo i bona vita:qa n̄ q̄ incepit

ſed q̇ perſeuerauerit ſaluus erit Matth.x. Ecce quare dicit ſanctꝰ Tho. Antecedebat me iſta ſapientia.

In feſto beati Thome de aquino: Sermo.XXX.

Inuocaui et venit in me ſpūs ſapiētie. Sap.vij. ⁊ in epl'a hodierna. Vel fac itroitū: ꝙ ſpiritus ſapientie eſt ſpūſſanctꝰ: tū q2 a ſapia increata ꝓcedit. tum q2 ſapientiā infundit: tum q2 in ſapientibꝫ tm̄ habitat. Vel pro introitu quere vtrum oratio ſit exaudibilis. Vide Tho.xxij.q.lxxxiij. ar.xv. ad ſm. Vel ꝑ introitu quere q̄ differentia ſit inter ſapiam ⁊ ſciam. Vide i ſermone de btō Vincen. q̇ incipit Beatꝰ vir qui in ſapientia morabitur. in introitu ⁊c̄.

¶ Pro d:claratiōe thematis: q2 dicit Inuocaui. Eſt notandū: ꝙ in ſacra theologia fuit quedā queſtio. ¶ Querit̄. Vtrū conueniens ſit orare deū ꝑ aliquo bono impetrando. ¶ Ad queſtionez rn̄dendū eſt ſm Tho.ij.ij.q.lxxxviij.ar.ij. fuit triplex error antiquoꝝ: ſcꝫ circa oratione. Quidā enim poſuerūt ꝙ res humane nō regunt̄ diuina ꝓuidentia. ex quo ſequit̄: vanū ſit orare ⁊ omnino deū colere. De quibꝫ dicit̄ Mala.iij. Dixiſtis. Vanꝰ eſt q̇ ſeruit deo. Et huiꝰ opiniōis fuerūt multi antiqui inter quos fuiſſe dicit̄ Tulliꝰ. In quoꝝ ꝑſona loquit̄ Job.xxij. Nubes latibuluz eiꝰ: nec noſtra ꝯſiderat: ⁊ circa cardines celi ꝑambulat. Itē Boetiꝰ in ꝑſona iſtoꝝ loquēs dicit. Oīa certo fine gubernas hoim ſolos inſpicis actus. Sꝫ hec opinio eſt falſa q2 ꝑ hoc tolleret̄ p̄miatio bonoꝝ: ⁊ damnatio maloꝝ: ⁊ timor dei parit̄ ⁊ amor. Cōtra q̇d dr̄ Mat.xxv. Ibunt hi.ſ. damnati in ſuꝑpliciū eternū: iuſti aūt in vitā eternā. Et p̄terea ex hac poſitiōe ſequeret̄ ꝙ deus nō eſſet iuſtꝰ. ex q̄ ꝑmitteret mlt'a mala: q̄ in hoc mūdo fiūt / eſſe impunita: et mlt'a bona irremunerata. Cōtra qꝺ dicit̄ i. p̄s. Deꝰ iudex iuſtꝰ fortꝫ ⁊ patiēs ⁊c̄. Hiere.xj. Juſtꝰ quidē tu es dn̄e ⁊c̄. Et vlteriꝰ reprobat̄ ꝑ ſcripturā. Sap.viij. di. Sapientia attingit a fine vſqꝫ ad finem fortiter et diſponit oia ſuauit̄. Nota A fine. i. a creaturis habentibꝫ ſoluz eſſe. Vſqꝫ ad finē. ſ. vſqꝫ ad creaturas habētes etiā intellectū.

¶ Nota q̇nqꝫ gradꝰ creaturarū et vltima eſt q̄ habꝫ eē / viuere / ſentire / ratiotinari / ⁊ intelligere. Scđa falſa opinio fuit ponentiū: oia etiā in rebꝫ humanis ex neceſſitate ꝯtingere: ſiue ex imutabilitate ꝓuidētie: ſiue ex neceſſitate ſtellaꝝ: ſiue ex cōnexione cauſaꝝ. Hic error deſtruit̄ rōne ⁊ auctoritate. Ratio ē quintuplex: quā ſcripſi i.lxx. par.iij.in.ij.q. Autoritas ponit̄ infra. Et ſm hos etiā excludit̄ ozonis vtilitas. Huius opiniōis videt̄ eē Virgiliꝰ q̇ ait. Deſine fata deū flecti ſꝑare p̄cando. Et huic errori etiā q̇dā chriani innitunt̄ paganizātes q̇ dicūt. Quid oportꝫ orare: Quel che dio ha ordinato conuien che ſia. Sed hec opinio falſa ē: q2 ſm h̄ tolleret̄ libertas arbitrij in actibꝫ humanis: ⁊ ꝯſequent̄ tolleret̄ ratio meriti ⁊ demeriti: ⁊ virtutꝫ ⁊ vitij. Cōtra qꝺ ſcꝑtura dic̄. Deꝰ ab initio cōſtituit hoiem: ⁊ reliq̇t eū in manu ꝯſilij ſui Glo.j. in libertate arbitrij. Et.j. An̄ hoiez vita ⁊ mors bonū ⁊ malū: qꝺ placuerit ei dabit̄ illi Eccl̄i.xv. ⁊ ptꝫ ſcđa. Tertia falſa opinio fuit ponentiū q̇dē res hūanas diuina ꝓuidētia regi. ⁊ ꝙ res hūana nō ꝓuenit ex neceſſitate: ⁊ in h̄ bn̄: ſꝫ dicebāt diſpoſitionē diuine ꝓuidentie variabilē eſſe. ⁊ ꝙ ozonibꝫ ⁊ alijs q̄ ad diuinū cultum ꝑtinēt diſpoſitio diuine ꝓuidētie imutat̄. Sꝫ hec etiā opinio eſt falſa. Naꝫ vt dr̄ Mala.iij. Ego deꝰ ⁊ nō mutor. Stabiliſqꝫ manens dans cūcta moueri. Nec obſtat ꝙ dicit̄ de Ezechia ⁊ Niniue: q2 illa non fuit dei ſnīa diffinitiua ſꝫ cōminatiua: ⁊ tn̄ vera: q2 cū dixit Eſaias Eſa.xxxviij. Ezechie regi. Morieris tu ⁊ nō viues: loq̇t̄ ſm ordinē ſcđaꝝ cauſaꝝ ſm q̄s debebat mori. Sic̄ ſi medicꝰ p̄diceret infirmū debere mori ꝯſiderata mortali infirmitate: ⁊ poſtea miraculoſe ſanaret̄. nō dixit mendaciū: nec falſum medicꝰ: q2 loq̄bat̄ ſm ordinē cauſe ſecunde. Et ſic etiā Jonas niniuitis dixit. Hinc ⁊ q̄draginta dies ⁊ Niniue ſubuertet̄: q2 ciuitas merebat̄ ſubuerti ex demeritis pctōꝝ q̄ ibi fiebāt. Non g̊ fuit ꝓphetia illa ſm determinationē ſiue diffinitionem p̄me cauſe. i. dei: ſꝫ ſm ordinē cauſaꝝ inferioꝝ. ſ. nature vel meriti: vt ponit Thom. ꝑte.j.q.xix.ar.vij. ad ſm Tho.in.iij. cōtra